

3. beh. $\frac{6}{11}$ (F. sp. 771). *Loven stadfæstet 17. november 1953.*
(Lovt. nr. 296).

Loven har følgende indhold:

Regeringen bemyndiges til ved kongelig anordning at sætte i kraft bestemmelserne i den under 1. april 1953 indgåede overenskomst mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om ændring af konventionen mellem samme stater af 10. februar 1931 angående inddrivelse af underholdsbidrag.

Ved den i Oslo den 10. februar 1931 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige indgåede konvention angående inddrivelse af underholdsbidrag blev der tilvejebragt bestemmelser om adgang til under visse betingelser umiddelbart i de andre kontraherende stater at inddrive underholdsbidrag fastsatte i et af de nordiske lande.

Ved lov nr. 283 af 11. november 1931 blev der tilvejebragt hjemmel til gennemførelse af de i konventionen indeholdte regler, som derefter blev bekendtgjort ved bekendtgørelse nr. 324 af 28. december 1931 og sat i kraft ved anordning nr. 326 af 30. december 1931.

Efter at Norge i 1949 havde indført bestemmelser om, at visse ikke retskraftige bidragsafgørelser kan fuldbyrdes på samme måde som retskraftige domme, blev der rejst spørgsmål om at udvide konventionens område til at omfatte inddrivelsen af bidrag i henhold til sådanne afgørelser, og under de herom mellem de af konventionen omfattede lande førte forhandlinger toges spørgsmålet om ændring af enkelte bestemmelser i artiklerne 1, 2 og 3 i konventionen op til overvejelse. Resultatet af disse forhandlinger blev den under 1. april 1953 i Oslo underskrevne overenskomst om ændringer i nævnte konvention, og nærværende lov har til formål at skabe hjemmel for de vedtagne ændringers gennemførelse.

Den nye bestemmelse vedrørende fuldbyrdelse af ikke retskraftige domme er optaget i konventionen af 1931 ved en ændring af dennes art. 1, stk. 1. Denne ændring er uden betydning for inddrivelse af underholdsbidrag på grundlag af danske bidrags-resolutioner.

Samtidig har man ved en ændring af art. 1, stk. 3, udvidet adgangen til i henhold til konventionen at inddrive bidrag til et barn udenfor ægteskab. Selvom en bidragspligtig ikke havde statsborgerret eller bopæl i en stat, hvor underholdspligten overfor barnet er fastsat ved dom eller forelæg, skal det fremtidig være tilstrækkeligt grundlag for inddrivelse i henhold til konventionen, at stævningen eller forelægget i behørig tid er kommet